

WEEK 4: NIEUWE KANSEN

Laten allen die Jeruzalem liefhebben zich met haar verheugen.

Jesaja 66:10 – Zondag Laetare

Zondag Laetare 30 maart | Lucas 15: 11-32

Voelt het na gisteren alsof je toch weer teruggeworpen wordt op jezelf? Dus: alsnog ontmoedigend? Want wat stelt mijn geloof nou helemaal voor?

Beide jongens uit de gelijkenis bakken er maar heel weinig van. Allebei zijn ze vooral bezig met zichzelf. Allebei laten ze hun vader als vader in de kou staan.

Maar deze Vader laat hen niet in de steek. Hij confronteert ze met zijn Vaderliefde. Hij zoekt hartstochtelijk naar hun hart. Ondeugd en deugd moeten wijken voor deze liefde, *de* Liefde.

Maandag 31 maart | 2 Kronieken 36: 14-23

Het thema van deze week is 'Nieuwe kansen'. God is de God van de nieuwe kansen. De geschiedenis van vandaag laat zien dat Hij, als wij dwaas en hardnekkig zijn liefde afwijzen, uiterst scherp kan ingrijpen. Maar zie je ook dat Hij daarin niet blijft steken, dat Hij nooit daarin blijft hangen?

Zie je dat Hij altijd weer handelt op een manier die wij niet

kunnen verzinnen. JHWH, de HEER, zet nota bene de koning van de Perzen in om de 70 jaar geleden verwoeste tempel in Jeruzalem te herbouwen! Wat doet dit met je kijk op machtige figuren, niet alleen die van toen, maar net zo goed die van nu?

Dinsdag 1 april | Psalm 34: 1-11

Hier is iemand aan het woord die enorm enthousiast is over de HEER, *onze* Heer. Juist door de ervaring van angst, verdrukking en nood heen.

Hij is de God boordevol verrassingen, die ons telkens nieuwe kansen biedt! Niet het minst door ons aan elkaar te geven. Om elkaar mee te nemen, op te beuren, aan te sporen. David wil God elk uur van de dag prijzen, samen met ons! Proef en geniet de goedheid van de HEER!

Woensdag 2 april | 2 Korintiërs 5: 14,15

De liefde *van* Christus biedt niet zomaar nieuwe kansen, die bepaalt ons leven. Die bepaalt ieders leven.

Eén mens is voor alle mensen gestorven. Met dit effect: daardoor zijn *alle* mensen gestorven.

???

Ja, inderdaad. Want Christus heeft ons dodelijke bestaan meegenomen in zijn dood. Met *deze* bedoeling: dat ieder mens niet langer leeft voor zichzelf, maar voor Hem!

Leven voor Hem, niet langer tegen elkaar, maar *vóór* elkaar!

Donderdag 3 april | 2 Korintiërs 5: 16,17

Als de liefde van Christus mij motiveert, heeft dat heel concrete gevolgen voor hoe ik mijn dagelijkse leven leef.

Als zijn liefde mijn brandstof is, dan verspreid ik zijn warmte.

Dat merk ik aan mezelf, dat merken anderen aan mij.

Ik ben niet langer de maatstaf, de hartslag van onze Heer bepaalt de sfeer.

Vrijdag 4 april | 2 Korintiërs 5: 18

Als de liefde van Christus mij één maakt met Hem, en me daarmee tot een nieuwe schepping maakt, hoef ik er niet over te tobben of het mij wel lukt om werkelijk lief te hebben (en dus weer opnieuw gericht te raken op mezelf ...). 'Dit alles is het werk van God'. We mogen ons helemaal verlaten op Hem,

Hij verzoent *ons* met zichzelf!

Zaterdag 5 april | 2 Korintiërs 5: 19-21

In onze samenleving werkt het zo dat we zélf van ons leven een succes moeten maken. Nieuwe kansen? Die moeten we zelf creëren, zelf grijpen. Mislukt het, dan ligt dat aan jezelf. Maar God laat de wereld weten: *Ik* heb jullie met mij verzoend door mijn Zoon!

Wat ons wel te doen staat? Dat is God op Zijn Woord geloven.

De barmhartige vader

Op de uitkijk staat hij, turend,
onze vader, of wij komen,
ongeduldig alle uren
ons verwachtend in zijn dromen,
wetend hoe het met ons is,
in het land van droefenis.

Alle dag staat hij te hopen
om ons toe te snellen buiten
als wij komen aangelopen,
om ons in zijn arm te sluiten
en te leiden naar zijn huis
en te zeggen welkom thuis.

Om ons veilig met zijn warme
vaderzorgen te omgeven,
kinderen van zijn erbarmen,
lieve doden die herleven,
weergekeerd uit ramp en rouw,
teruggevonden door zijn trouw.

Om zijn mestkalf aan te spreken
en ons met een ring te sieren,
al zijn lichten te ontsteken
en dan feest met ons te vieren,
het geluk voor ons bereid,
God met ons in eeuwigheid.

Michel van der Plas